

**Koncepcja funkcjonowania i rozwoju
Teatru Impresaryjnego
im. Włodzimierza Gniazdowskiego we Włocławku na lata
2020-2025**

Autor: Monika Budzeniusz

Wprowadzenie

Teatr Impresaryjny im. Włodzimierza Gniazdowskiego we Włocławku jest samorządową instytucją kultury, dla której organizatorem jest Gmina Miasto Włocławek, zaś bezpośredni nadzór sprawuje Prezydent Miasta Włocławek. Cele i zadania Teatru reguluje statut instytucji. Głównie zadanie to realizacja spektakli teatralnych w oparciu o umowy kontraktowe w formule impresariatu. Działalność impresaryjna polega na prezentowaniu włocławskiej widowni przedstawień zrealizowanych przez różne zespoły teatralne z Polski i zagranicy. Celem instytucji jest również tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego i promowanie edukacji teatralnej wśród dzieci i młodzieży. Istotą działalności Teatru, jako jednostki kultury, jest zaspokajanie społecznych potrzeb mieszkańców miasta, realizacja polityki kulturalnej Włocławka w jej szerokim wymiarze. Zatem Teatr Impresaryjny powinien być istotnym ośrodkiem, dla którego osią główną jest działalność teatralna, na bazie której powinny rozwijać się inne dziedziny kultury.

Zarys strategii działań Teatru Impresaryjnego

Działania Teatru powinny koncentrować się w następujących obszarach:

1. Impresariat czyli prezentacja spektakli teatrów z kraju i zagranicy

Ta forma doskonale sprawdza się we Włocławku. Dzięki temu włocławska publiczność może oglądać spektakle najlepszych teatrów w kraju z doborową obsadą. Frekwencja na przedstawieniach jest praktycznie stu procentowa, a sami mieszkańcy sygnalizują, że z uwagi na ogromne zainteresowanie nimi istnieją problemy z zakupem biletów. Średnio rocznie na deskach teatru wystawianych jest 195 przedstawień- zarówno w formule impresariatu, jak i tych prezentowanych przez teatry amatorskie, głównie działające przy Teatrze Impresaryjnym. Należy zastanowić się nad możliwościami zwiększenia częstotliwości przedstawień w formule impresariatu. Z uwagi na ograniczony budżet teatru warto rozważyć zintensyfikowanie współpracy z agencjami artystycznymi na zasadzie najmu sali. Repertuar nie powinien ograniczać się głównie do komedii, trzeba wzbogacić ofertę repertuarową o inne gatunki sztuki teatralnej.

2. Edukacja dzieci i młodzieży

- Teatr Skene, istniejący od 1979 roku, to doskonały przykład dynamicznie działającego teatralnego ruchu amatorskiego dla dzieci i młodzieży z włocławskich i podwłocławskich szkół. To kuźnia młodych talentów aktorskich i bez wątpienia ważny element funkcjonowania Teatru. Dlatego należy nadal wspierać i rozwijać działania Teatru Skene, kładąc zarazem większy nacisk na promocję teatru jako jednego z istotnych przejawów działalności Teatru Impresaryjnego poprzez bardziej spójne i jednolite akcje promocyjno- marketingowe.

- Kontynuowanie warsztatów teatralnych w zakresie nauki aktorstwa, emisji głosu. Umiejętność poprawnego posługiwania się głosem jest niezwykle cenna. Warsztaty są formą doskonalenia dla tych osób, które pracują głosem, ale także dla innych, którzy czują potrzebę swobodnego wypowiedzania się. Warto bardziej wypromować tę formę warsztatową wśród mieszkańców miasta, gdyż umiejętność wypowiedzania się jest niezwykle ważna nie tylko w wymiarze artystycznym, ale też naszego codziennego życia, szczególnie w sferze zawodowej. Oferta warsztatów może być skierowana również do pracowników dużych firm, można stworzyć specjalnie dedykowany cykl warsztatów w formule komercyjnej.

- Kontynuacja warsztatów „Scenomania” w zakresie rozwoju umiejętności interpersonalnych uczestników. Atutem tych warsztatów jest niewątpliwie oferta skierowana do szerokiej rzeszy odbiorców w różnych grupach wiekowych.

- Współpraca z instytucjami zewnętrznymi (Komenda Miejska Policji, Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie, Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna, placówki oświatowe) w zakresie realizacji spektakli profilaktycznych o tematyce uzależnień i innych zagrożeń dotyczących dzieci i młodzieży.

- Współpraca z włocławskimi szkołami i przedszkolami pod hasłem „Scena dla najmłodszych”, w formule przedstawień prezentowanych przez dzieci i młodzież, np. adaptacja wybranych bajek pod nazwą „Czy to bajka, czy nie bajka”, fragmenty lektur szkolnych we współczesnej adaptacji według pomysłu młodzieży, przegląd małych form teatralnych uczniów z włocławskich szkół.

- We współpracy z Zespołem Szkół Muzycznych im. Czesława Niemena koncerty uczniów będące prezentacją ich umiejętności gry na instrumentach w formule „Teatr muzycznie”.

- Spotkania młodzieży z aktorami, reżyserami w formie forum dyskusyjnego na temat ich drogi do sukcesu, ale również roli sztuki w kształtowaniu światopoglądu, postaw społecznych, wartości, tego wszystkiego, co wyrażane jest poprzez teatr i film.

- Kontynuacja Wakacyjnego Festiwalu Teatrów Dziecięcych zza Granicy współfinansowanego do tej pory zarówno ze środków Senatu RP, jak i z Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Warunkiem jest współudział w tym przedsięwzięciu zewnętrznych dysponentów funduszy.

3. Akademia Teatralna dla osób niepełnosprawnych pod hasłem „Teatr bez barier”

Po konsultacjach z instytucjami i organizacjami wspierającymi osoby niepełnosprawne stworzenie oferty dla aktywizacji artystycznej osób z niepełnosprawnościami. Warsztaty teatralne pełnią rolę terapeutyczną, budują więzi w grupie. Celem akademii byłoby zapewnienie równego dostępu do dóbr kultury, jak i możliwości jej tworzenia bez barier, stereotypów i uprzedzeń. Są to działania zapobiegające wykluczeniu społecznemu. Tego rodzaju projekty są z powodzeniem realizowane w Polsce. Ich zwieńczeniem są przedstawienia artystyczne z udziałem osób niepełnosprawnych.

3. Rozwój amatorskiego ruchu teatralnego dla dorosłych

Tę rolę wypełnia Teatr Ludzi Upartych. Istniejący prawie 70 lat ruch sceniczny był i jest miejscem spotkań i integracji osób, które odkryły w sobie pasję do aktorstwa i próbowały w tej formule swoich sił na dużej scenie. Pierwszym kierownikiem artystycznych w Teatrze Ludzi Upartych był patron instytucji Włodzimierz Gniazdowski. Przez ostatnie 18 lat temu ważnemu przedsięwzięciu przewodził dotychczasowy dyrektor Jan Polak. Potwierdzeniem sukcesu Teatru Ludzi Upartych są liczne nagrody i wyróżnienia. Intensyfikacji działań wymaga cała sfera promocyjna w kontekście chociażby aktywowania strony internetowej Teatru Ludzi Upartych, gdzie włączenie mogliby znaleźć cały zasób informacji, zdjęć i materiałów archiwalnych dotyczących historii teatru i jego misji w dniu dzisiejszym. Warto stworzyć, również przy współudziale mieszkańców miasta, Społeczne Archiwum Teatru Ludzi Upartych na wzór Społecznego Archiwum Włocławka.

5. Współpraca ze środowiskiem seniorów

Diagnoza oczekiwań środowiska senioralnego w stosunku do Teatru Impresaryjnego powinna być poprzedzona rozmowami z przedstawicielami Uniwersytetów Trzeciego Wieku, działających na terenie miasta oraz klubów seniora.

Na bazie tej z pewnością zrodzi się koncepcja ściślejszej współpracy z wrocławskimi seniorami i przygotowania oferty dedykowanej tej ważnej grupie społecznej miasta.

6. Współpraca z organizacjami pożytku publicznego

Pomoc organizacjom pożytku publicznego w organizowaniu przedsięwzięć z wykorzystaniem możliwości lokalowych teatru na akcje charytatywne, koncerty, spotkania wpisujące się w zaspokajanie społecznych potrzeb mieszkańców Wrocławka.

7. Koncerty akustyczne na scenie Teatru

To doskonała forma wykorzystania potencjału instytucji, możliwości lokalowych i technicznych. To element integracji z widzami, którzy teatr postrzegają nie tylko przez pryzmat spektakli, ale również innych działań kulturalnych.

8. Spotkania otwarte przed Teatrem na przebudowanym skwerze

Jest już gotowa wstępna koncepcja przebudowy skweru przed Teatrem Impresaryjnym. Inwestycję będzie realizował Urząd Miasta. Skwer to doskonale miejsce do wykorzystania na rekreację i różne rodzaje aktywności korespondujące z działalnością Teatru, jak np.:

- koncerty i spektakle plenerowe w cyklu scena letnia,
- pikniki rodzinne z wykorzystaniem animacji dla dzieci, małych form teatralnych,
- przegląd teatrów ulicznych,
- spotkania z artystami, twórcami kultury w cyklu „Kulturalnie pod chmurką”.

Warto również uhonorować patrona Teatru Włodzimierza Gniazdowskiego. Powstała koncepcja ławeczki, na której siedziałyby postać patrona.

Na portalu społecznościowym swoją wizję przedstawił Pan Roman Rojewski, uczeń profesora.

Cyt.(tekst oryginalny) „Mam nadzieję, że określenie „ławeczka” jest w tym kontekście umowne, niejednoznaczne, bo... siedzący na ławce profesor Gniazdowski wyglądałby dziwnie. On raczej na ławeczkach nie przesiadywał – nie miał na to czasu ani pomysłu. Był to człowiek czynu, aktywny nawet w jesieni życia, wiecznie zabiegany. Lekko zgarbionego, idącego ulicami miasta z wielką teczką pod pachą zapamiętało wielu wrocławian. Posadzić jego figurę na ławce, spoglądającego na swój teatr? Nieee... Zalatowałyby to fałszem. Profesor Gniazdowski był kulturalnym, dobrze wychowanym człowiekiem.

Gdyby zdarzyło się, że siedzi na ławce, a ktoś chce się do niego dosiąść, to – zaręczam – poderwałby się z miejsca, aby się z tym kimś powitać i siąść dopiero wtedy, gdy ten gość pierwszy usiądzie.

(Na marginesie: w biografii Profesora zanotowano wspomnienie jego niezwyklej osobistej kultury, którą reprezentował w każdych warunkach. Otóż gdy w czasach stalinowskich był więziony we wrocławskim więzieniu i z celi był prowadzony na przesłuchanie, to w drzwiach... jako pierwszego próbował przepuszczać prowadzącego go strażnika! Tak głęboko miał wpojone zasady grzeczności).

Wniosek: „siedzące” upamiętnienie Włodzimierza Gniazdowskiego nie będzie właściwe.

Co w takim razie proponuję? Na przykład taką formę:

Pomnikowa „ławeczka” to rząd kilku (np. czterech) teatralnych foteli. Takich starego typu, twardych, niewyścielanych, z podnoszącym się automatycznie siedziskiem. Były niegdyś takie fotele w kinach, a w naszym teatrze kiedyś też. Z jednego (skrajnego) fotela wstał właśnie profesor Gniazdowski i uprzejmym gestem, z uśmiechem zaprasza do zajęcia wolnych miejsc na pozostałych trzech fotelach. Podczas „wstawania” Profesorowi zsunęły się z kolan i „spadają” na ziemię skoroszyty/zeszyty. Na nich widać napisy: „Pan Tadeusz”, „Zemsta”, „Dwa teatry”, „Warszawianka”, Teatr Ludzi Upartych...

Taki mam pomysł – ja, uczeń, aktor, wychowanek „Dziadka”, Roman Rojewski. Co Wy na to?”.

Źródło: Facebook, Grupa publiczna „Wrocław jak jest i będzie”.

Pomysł warty rozważenia. Niezwykle istotny jest fakt zainteresowania mieszkańców miasta tą inwestycją i aktywnością w sferze pomysłów i koncepcji. To pokazuje, że przy realizacji ważnych przedsięwzięć konsultacje społeczne są niezwykle cenne. Warto rozważyć również formułę konkursową wyłonienia projektu na „ławeczkę Gniazdowskiego”.

Przy tej okazji można zastanowić się nad formą uhonorowania rodziców chrzestnych Teatru: Krystyny Jandy i Andrzeja Seweryna, a także spoczywających na wrocławskim cmentarzu-Henryka Bisty i Zdzisława Mrożewskiego. Aleję od ul. Brzeskiej do siedziby Teatru można nazwać Aleją Teatralną.

9. Przygotowanie pakietu warsztatów w formule komercyjnej, np. wyżej wspomniane zajęcia z emisji głosu, zajęcia dotyczące języka ciała, mowy, rozwoju kompetencji własnych.

10. Zwiedzanie Teatru pod zmienioną nazwą zamiast „Teatr bez tajemnic” to „Tajemnice teatru”. Zabieg marketingowy w nazwie wzbudza w odbiorcach zainteresowanie tego rodzaju ofertą Teatru.

Pracownik teatru oprowadzający grupę zwiedzających może być ubrany w kostium ze spektaklu Teatru Ludzi Upartych czy Teatru Skene, przy tej okazji wzbudza ciekawość widzów. Jest to doskonała okazja do tego, żeby nawiązać do działalności amatorskiego ruchu w Teatrze.

Organizacja pracy w Teatrze Impresaryjnym

Całą sferę organizacji pracy w jednostce określa Regulamin Organizacyjny Teatru Impresaryjnego (Zarządzenie wewnętrzne nr 4/2014). W Teatrze obowiązują Regulamin Pracy nr 2/2000, Regulamin Wynagradzania Pracowników nr 5/2014, Regulamin Wynagradzania Pracowników Zarządzających nr 6/2014, i Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zmiany w zakresie samego regulaminu pracy i schematu organizacyjnego powinny być poprzedzone analizą działań poszczególnych działów, zakresu obowiązków pracowników, realizacji celów wynikających z zakresu zadań, ukierunkowania na rozwój. Chodzi o optymalizację wykorzystania kadry pracowniczej w zarządzaniu Teatrem.

Zmiany wymaga formuła funkcjonowania Galerii „DK”, której aktywność jest niewielka. Należy zastanowić się na przeformatowaniu tego działu pod kontem zadań i warunków lokalowych. Siedzibą galerii jest Czarny Spichrz, budynek zabytkowy o specyficznej kubaturze, gdzie nie każdą działalność kulturalną można prowadzić. Decyzja w tej sprawie powinna być poprzedzona szczegółową analizą, wizją lokalną. Należałoby przeprowadzić szerokie konsultacje społeczne ze środowiskiem kulturalnym miasta co do nowej formuły tego obiektu.

Duży nacisk należy położyć na zakres zadań i realizację celów na stanowisku specjalisty ds. prawnych i funduszy zewnętrznych. Pozyskiwanie funduszy zewnętrznych na działalność statutową Teatru jest jednym z priorytetów instytucji.

Gospodarka finansowa Teatru Impresaryjnego

Podstawowymi źródłami finansowania Teatru są:

- dotacja podmiotowa z budżetu miasta, która w 2020 roku wynosi 1 328 460 zł.
- dotacja celowa z budżetu miasta na zadania inwestycyjne to 43 000 zł.

- sprzedaż usług- plan na 2020 r. zakładał 333 000 zł, z uwagi na sytuację epidemiczną w kraju nie uda się go zrealizować i osiągnąć planowanego na ten rok poziomu finansowego.

Zmian wymaga cennik Teatru Impresaryjnego dotyczący umów najmu sali widowiskowej. Cennik obowiązuje od 15 grudnia 2014 roku. Konieczna jest jego analiza i aktualizacja.

Należy również wprowadzić podział na cennik komercyjny i niekomercyjny- z myślą o organizacjach i instytucjach na terenie miasta, których możliwości finansowe są ograniczone. Dotyczy to działań zbieżnych z celami statutowymi Teatru i adresowanych do stowarzyszeń, fundacji, wrocławskich uczelni, jednostek organizacyjnych miasta, instytucji kultury, placówek oświatowych oraz zakładów i jednostek budżetowych.

Całą sferę dotyczącą udzielania zamówień publicznych reguluje Zarządzenie nr 1/2014 określające regulamin udzielania zamówień publicznych, których wartość nie przekracza wyrażonej w złotych równowartości 30 000 euro oraz Rozdział 4a Ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

W zakresie gospodarki finansowej Teatru należy w sposób racjonalny i zgodny z prawem wydatkować środki stanowiące budżet jednostki, podejmując jednocześnie działania w zakresie pozyskiwania źródeł zewnętrznych na realizację ciekawych projektów i przedsięwzięć.

Programy dotacyjne na działania kulturalne

Dysponentem funduszy dedykowanych instytucjom kultury jest Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W zakresie Teatru i Tańca można aplikować o dofinansowanie projektów z Departamentu Mecenatu Państwa, a w zakresie wydarzeń artystycznych dla dzieci i młodzieży agendą właściwą jest Departament Szkolnictwa Artystycznego i Edukacji Kulturalnej. Informacji dotyczących dofinansowania projektów kulturalnych można szukać na portalu: grant.pl, eurodesk, ngo.pl. Warto również monitorować program Erasmus+, czyli fundusze przeznaczone na edukację, szkolenia, inicjatywy młodzieżowe i seniorskie. W Polsce operatorem tego programu jest Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji.

Narodowe Centrum Kultury jest dysponentem funduszy na następujące programy:

- Bardzo Młoda Kultura,
- Dom Kultury+,
- Etno Polska,

- Kultura- Interwencje,
- Ojczysty- dodaj do ulubionych,
- Polsko-ukraińska wymiana młodzieży.

Ponadto jest program Narodowego Instytutu Dziedzictwa- „Wspólnie dla dziedzictwa”, „Patriotyzm jutra”.

W zakresie funduszy unijnych można się starać o dofinansowania związane ze zwiększaniem dostępu do zasobów kultury, m.in. na rozbudowę i modernizację instytucji kultury i edukacji artystycznej (pod warunkiem, że będzie to służyło poszerzeniu działalności kulturalnej), zakup wyposażenia do prowadzenia działalności kulturalnej, w tym edukacji artystycznej, zabezpieczenie zbiorów będących w posiadaniu instytucji. Wsparcie jest dostępne w Programie Infrastruktura i Środowisko oraz programie regionalnym województwa. Najnowszym projektem jest „ Kujawsko-Pomorskie – rozwój poprzez kulturę 2020” ogłoszony przez Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Głównym celem projektu jest organizacja imprez kulturalnych, które wykazują znaczny wpływ na gospodarkę regionalną i znaczny wkład w osiągnięciu celów Strategii UE dla Regionu Morza Bałtyckiego w ramach Obszaru priorytetowego Kultura.

Doskonałym pomysłem na rozwój instytucji kultury może być cyfryzacja jej zasobów, czyli przeniesienie utworów na nośniki elektroniczne. Dzięki temu o wiele większa liczba osób będzie miała elektroniczny dostęp do materiałów, które zostają na stałe utrwalone i cyfrowo zrekonstruowane. Dofinansowanie na takie przedsięwzięcia jest przewidziane w programie Polska Cyfrowa. Dofinansowanie można przeznaczyć na digitalizację zasobów kultury albo materiałów archiwalnych.

Informacje dotyczące funduszy unijnych na kulturę dostępne są na stronie: www.funduszeuropejskie.gov.pl

Ścieżką do pozyskania funduszy zewnętrznych są również fundacje korporacyjne, wśród nich:

- Fundacja Bankowa im. Leopolda Kronenberga,
- Fundacja KGHM Polska Miedź,
- Fundacja Lotto Milion Marzeń,
- Fundacja Orange,
- Fundacja PGNiG im. Ignacego Łukasiewicza,

- Fundacja PZU.

We Włocławku funkcjonuje fundacja „Anwil dla Włocławka” aktywnie wspierająca przedsięwzięcia kulturalne.

W zakresie inicjatyw związanych z osobami niepełnosprawnymi warto monitorować agendy zajmujące się funduszami dla tych osób, np. PEFRON oraz programy przeciwko wykluczeniu społecznemu i aktywizacji osób niepełnosprawnych.

Aplikowanie o dofinansowanie projektów z funduszy zewnętrznych powinno być poprzedzone analizą poszczególnych programów i możliwości wpisania w nie działań Teatru Impresaryjnego na różnych płaszczyznach działalności kulturalnej. Istnieje także możliwość stworzenia jednego, integralnego projektu wszystkich instytucji kultury w mieście.

Działania promocyjno- marketingowe i PR w Teatrze Impresaryjnym.

W zakresie działań promocyjno- marketingowych konieczne jest:

- Zaktualizowanie strony internetowej Teatru. W perspektywie należy rozważyć zaprojektowanie i wdrożenie nowej strony internetowej instytucji.
- Wprowadzenie internetowego systemu sprzedaży biletów w Teatrze.
- Wprowadzenie aplikacji na smartfony informującej o wydarzeniach kulturalnych w mieście (dotyczy wszystkich instytucji kultury), z możliwością rezerwacji biletów.
- Współpraca z mediami w zakresie promocji przedsięwzięć realizowanych przez Teatr (publikacje, banery, spoty reklamowe).
- Oprócz afiszy, w formie tradycyjnej umieszczonych na słupach ogłoszeniowych, w instytucjach i firmach na terenie miasta przekazywanie informacji przygotowanych w formie elektronicznej i za pomocą poczty mailowej wysyłanych do podmiotów z prośbą o rozpropagowanie wśród pracowników. Jest to skuteczny kanał informacyjny.
- Zainstalowanie na terenie miasta wyświetlaczy dotykowych z informacjami na temat wydarzeń kulturalnych w mieście (powinny one docelowo zastąpić tradycyjne słupy ogłoszeniowe).
- Rozwinięcie aktywności na portalach społecznościowych i intensyfikacja działań na kanale „YouTube” w zakresie publikacji materiałów filmowych dotyczących Teatru.

- Współpracowanie z firmami- wystosowanie listu intencyjnego do włocławskich firm z zachętą do współpracy, a także z ofertą skorzystania z obiektu przy organizacji imprez firmowych, jubileuszy, gali itp.; Przygotowanie oferty współpracy dla firm w formule mecenatu; uhonorowanie raz w roku firm wspierających Teatr tytułem „Przyjaciel Teatru”. (organizacja gali, podczas której nastąpiłoby wręczenie statuetek lub tabliczek przygotowanych na tę okoliczność).

- Współdziałanie z uczelniami wyższymi- formuła do omówienia z rektorami włocławskich uczelni i samorządami studenckimi.

- Organizowanie imprez:

- Międzynarodowy Dzień Teatru obchodzony 27 marca. W tym szczególnym dniu oferta powinna być skierowana zarówno do dzieci i młodzieży, jak i do widzów dorosłych. Obejmowałaby zwiedzanie teatru połączone z atrakcjami, np. zdjęcia z fotobudki w kostiumach teatralnych, miniwarsztaty i spotkania z pracownikami teatru pokazujące specyfikę pracy poszczególnych działów (oferta dla wszystkich grup wiekowych); wręczenie upominków w postaci gadżetu z logo teatru; przedstawienie dla dzieci, spektakle dla dorosłych. To wydarzenie warto zarejestrować i stworzyć materiał filmowy promujący teatr, który dostępny będzie na stronie internetowej instytucji, na portalach społecznościowych i w mediach.
- Dzień Patrona Teatru czyli Włodzimierza Gniazdowskiego. Jego zasługi dla rozwoju sztuki teatralnej w stolicy kujaw są ogromne. W latach 1951–1963 wykładał język polski w państwowym liceum dla pracujących we Włocławku.

W latach 1953–1964 prowadził kółko recytatorskie w Liceum Ziemi Kujawskiej. Od 1953 kierował Teatrem Ludzi Upartych. W latach 1953–1969 wystawił w teatrze ZNP we Włocławku ponad 250 sztuk. Od 1963 wykładał język polski w Państwowym Liceum im. Marii Konopnickiej we Włocławku.

Jego uczniem i kontynuatorem misji i wizji Teatru jest Jan Polak dotychczasowy dyrektor Instytucji, który w wielu wywiadach podkreślał rolę Włodzimierza Gniazdowskiego w rozwoju swojej drogi twórczej i zawodowej.

Włodzimierz Gniazdowski stworzył Młodzieżową Estradę Poetycką i przewodniczył Szkolnemu Teatrowi Poezji. Pisał także wiersze satyryczne, artykuły i opowiadania. Zmarł

we Włocławku w swoje 74 urodziny, 21 marca 1980 roku, pochowany jest na włocławskiej nekropolii. W 2016 roku przy domu przy ul. Wojska Polskiego 4, w którym mieszkał, odsłonięto kamień upamiętniający W. Gniazdowskiego, a także mieszkających tam Felicję Szałwińską i Ludwika Boucharda. Głaz ufundowali Jacek i Bożena Rejowie. *Źródło: Wikipedia.*

Mając na względzie powyższe informacje warto podczas Dnia Patrona przypomnieć zasługi Włodzimierza Gniazdowskiego dla rozwoju włocławskiej kultury w formie spotkań, wspomnień, ekspozycji archiwalnych materiałów związanych z Teatrem Ludzi Upartych, prezentacji spektaklu przygotowanego przez zespół aktorów działających w tym amatorskim ruchu teatralnym. Pomysłem do rozważenia jest organizacja festiwalu teatrów amatorskich o zasięgu ogólnopolskim. Dzięki temu Włocławek stałby się ośrodkiem rozwoju amatorskiego ruchu teatralnego. Kolejnym ciekawym przedsięwzięciem może być Młodzieżowa Estrada Poetycka jako kontynuacja dzieła Włodzimierza Gniazdowskiego. To wstępna koncepcja Dnia Patrona, która może ulec modyfikacji na bazie rozmów i konsultacji.

Współpraca z instytucjami kultury

Funkcjonowanie Teatru Impresaryjnego należy postrzegać przez pryzmat całej strategii rozwoju kultury we Włocławku. Nieodzownym elementem staje się więc współpraca Teatru z największymi instytucjami kulturalnymi miasta tj. z Browarem B, Biblioteką Publiczną, Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej i Muzeum Diecezjalnym, a także stowarzyszeniami kulturalnymi w mieście. Jednym z ważniejszych elementów współpracy pomiędzy tymi instytucjami powinna być wzajemna komunikacja, wymiana informacji dotyczących działań, dzielenie się doświadczeniami z realizacji poszczególnych projektów. Niezwykle istotne są również koncepcje i projekty, które integrowałyby te instytucje i pokazywały spójność działań w zakresie kultury w mieście. Ma to także wymiar wizerunkowy i wpływa na pozytywne postrzeganie Włocławka.

Wspólnym przedsięwzięciem może być projekt „Energia Włocławka”. Co ma się kryć pod tą nazwą, to kwestia otwarta, wymagająca rozmów z dyrektorami instytucji kultury, Urzędem Miasta i środowiskami kulturalnymi Włocławka. Jedną z koncepcji jest cykl imprez, którym towarzyszyłby temat przewodni, co roku inny. Działania powinny przebiegać dwutorowo, z jednej strony: zarys projektu, cel i zadania, adresaci, z drugiej zaś monitoring możliwości pozyskania funduszy zewnętrznych na to przedsięwzięcie i wpisania projektu w dany program.

Ponadto współpraca powinna obejmować wszystkie przedsięwzięcia kulturalne dotyczące miasta, np. Dni Włocławka, Święta Kultury, Sylwestra Miejskiego.

W zakresie współpracy z Biblioteką Publiczną, z uwagi na jej ograniczone możliwości lokalowe, można organizować spotkania autorskie na scenie Teatru. Książkę i teatr łączy tak wiele, iż istnieją płaszczyzny współpracy i możliwości organizacji wspólnych przedsięwzięć.

Podsumowanie

Teatr Impresaryjny im. Włodzimierza Gniazdowskiego we Włocławku jest ważną instytucją kultury. Dorobek Teatru z kilkudziesięciu minionych lat jest niezaprzeczalnie cenny. Jest to zasługa dotychczasowego dyrektora Jana Polaka i zespołu pracowników. Jan Polak niewątpliwie wpisał się w historię propagowania sztuki teatralnej i ruchu teatralnego jako reżyser, mentor, nauczyciel, krytyk teatralny i aktor. Jest wychowankiem patrona Teatru Włodzimierza Gniazdowskiego i ma ogromną wiedzę na temat tej instytucji. Dlatego też przed nowym dyrektorem stoi bardzo odpowiedzialna misja kontynuacji tych działań i szukania ścieżek rozwoju tej instytucji. Według mojej wizji i koncepcji Jan Polak powinien współpracować z Teatrem na płaszczyźnie artystycznej i twórczej. Myślę, że taka współpraca zaowocuje wieloma ciekawymi projektami. Kluczem do sukcesu tej instytucji jest zespół pracowników. Cenię sobie pracę zespołową, aktywną, twórczą, dającą możliwości realizacji inicjatyw zaproponowanych przez współpracowników. Taki model zarządzania jest mi bliski i taki realizowałam w mojej dotychczasowej pracy zawodowej. Ponadto niezwykle cenna jest dla mnie otwartość na ludzi, dialog i komunikację. Teatr Impresaryjny widzę jako instytucję tętniącą życiem kulturalnym, współpracującą z tymi wszystkimi którzy mają ciekawe, artystyczne pomysły. Minione miesiące jednak pokazały, że nasze plany i zamierzenia w konfrontacji z rzeczywistością ulegają zmianie. Sytuacja epidemiczna boleśnie dotknęła instytucje kultury, w tym również Teatr Impresaryjny, uniemożliwiając realizację zadań statutowych. Trudno więc dziś precyzyjnie planować przyszłość w sferze koncepcyjnej instytucji, gdyż wszystkie te plany determinują zagrożenia, z którymi mierzymy się jako mieszkańcy miasta, obywatele kraju i świata. Mając to na względzie, w działaniach instytucji trzeba szukać alternatywnych kanałów komunikacji (Internet), w sytuacji, gdy nie można mieć bezpośredniego kontaktu z widzami, tworzyć bazę materiałów w formie filmowej (cyfryzacja i digitalizacja ujęta w koncepcji jako działanie związane z pozyskiwaniem funduszy unijnych), opracować program pod kontem prezentacji w sieci.

Powyższa koncepcja pokazuje kierunki, które w mojej ocenie powinny być realizowane. Uważam ją za koncepcję otwartą, mogącą ulec rozszerzeniu o nowe pomysły, inicjatywy na rzecz mieszkańców miasta.